

О.О. Міщук,
студент гр. ФК-41
ЛДІНТУ ім. В. Чорновола.
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Коломієць Т.В.

ВІТЧИЗНЯНА БАНКІВСЬКА СИСТЕМА В УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ

Банківська система України має достатній капітал, однак він розпорошений серед численних банків. В Україні сьогодні діє більше як 160 банків, серед яких понад 50 % – мають капітал, менший за 100 млн. грн. Однак банківська система країни залишається недостатньо розвинутою і потребує подальшого накопичення капіталу як за рахунок власної діяльності, так і державної підтримки [1, с. 91].

Банківську систему України активно вивчають в інших країнах з метою спрямування грошових потоків у швидкоокупні галузі – торгівлю, легку промисловість тощо. Інтерес до України зріс після того, як вона стала членом Світової організації торгівлі. Український ринок є одним із найскладніших ринків. Насамперед це стосується політичної і податкової сфери. Тому створювати банківську структуру з нуля у нашій державі дуже складно, навіть для іноземців. Тож для того, щоб оминати ці негативні явища, іноземці вибирають простіші шляхи, а саме: купують вітчизняні банки. Крім того, на думку О.О. Чуба [3, с. 143], купівля банку в Україні є вигіднішою, ніж створення філій іноземних банків на території країни. Зокрема, купуючи контрольний пакет акцій, інвестор отримує доступ до вже існуючого бізнесу, адаптованого до національних особливостей.

Іноземні банки з'являються в Україні з метою отримання прибутку за рахунок монополізації кредитних операцій з населенням через відсоткові ставки за кредитами і депозитами.

Позитивними моментами приходу в Україну іноземних банків є [1, с. 93]:

- значна частина іноземних банків має вищий рейтинг, ніж українські банки;
- іноземні банки є високоприбуткові, що дає їм змогу маневрувати кредитними і депозитними ставками;

- банки мають сучасну банківську технологію;
- банки мають нижчу ціну кредиту.

У той самий час активний процес вливання в економіку України іноземного банківського капіталу, за оцінками багатьох експертів [2, с. 3], може призвести до стагнації вітчизняної економіки, оскільки сьогодні обмеження щодо приходу іноземних банків в Україну законодавчо не встановлені. Сьогодні можна скупити 90 % вітчизняних банківських установ, що може повністю позбавити Україну фінансової самостійності.

Можна стверджувати, що діяльність закордонних банків в Україні виявить такі три негативні моменти [2, с. 4]:

- менш активне співробітництво з урядом під час вирішення господарських питань;
- відмова від роботи з клієнтами, можливість яких не відповідає високим стандартам іноземних банків;
- демпінг на кредитному ринку завдяки залученню дешевого європейського фінансового ресурсу.

Тому, на мою думку, варто було б обмежити іноземну присутність на ринку банківських послуг на державному рівні.

Отже, незважаючи на позитивні сторони функціонування іноземних банків на вітчизняному ринку, їх кількість необхідно обмежити, оскільки подальше їх зростання може призвести до того, що вони підпорядкують собі усі пріоритетні галузі вітчизняної економіки. Крім того, це доцільно зробити, враховуючи слабку розвиненість вітчизняної банківської системи і недостатню її конкурентоспроможність.

1. Полозенко Д.В. Банківська система України в умовах функціонування іноземних банків // Фінанси України. – 2006. – №5. – С 91–94. 2. Сугоняко О. Ефект чужої крові // Губернія. – 2006. – №5. – С. 3–5. 3. Чуб О.О. Банківська система у контексті інтеграції та глобалізації // Фінанси України. – 2008. – №1. – С. 138–146.